

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	4Tdo/24/2023
Identifikačné číslo spisu:	4419010287
Dátum vydania rozhodnutia:	05.04.2023
Meno a priezvisko:	JUDr. Pavol Farkaš
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2023:4419010287.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Pavla Farkaša a sudcov JUDr. Martiny Zeleňakovej a JUDr. Dušana Krč-Šeberu v trestnej veci obvineného U. Y. pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b) Trestného zákona, na neverejnom zasadnutí konanom 5. apríla 2023 v Bratislave, o dovolaní obvineného proti uzneseniu Krajského súdu v Nitre z 29. júna 2022, sp. zn. 1Tos/63/2022, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. b) Trestného poriadku dovolanie obvineného U. Y. o d m i e t a .

Odôvodnenie

Uznesením z 28. apríla 2022, sp. zn. 2T/70/2019 Okresný súd Nové Zámky (ďalej aj „súd prvého stupňa“ alebo „okresný súd“) podľa § 50 ods. 4 Trestného zákona vyslovil, že odsúdený U. Y. (ďalej tiež „obvinený“) sa v skúšobnej dobe 3 rokov podmieneného odsúdenia trestným rozkazom Okresného súdu Nové Zámky zo 6. mája 2019, sp. zn. 2T/70/2019, právoplatným 06. júna 2019 neosvedčil a uložený trest odňatia slobody vo výmere 2 roky vykoná. Podľa § 50 ods. 8 Trestného zákona a § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona bol obvinený na výkon trestu odňatia slobody zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Proti vyššie uvedenému uzneseniu podal obvinený sťažnosť, ktorú Krajský súd v Nitre uznesením z 29. júna 2022, sp. zn. 1Tos/63/2022 podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku ako nedôvodnú zamietol.

Proti naposledy označenému uzneseniu Krajského súdu v Nitre (ďalej aj „krajský súd“) podal obvinený U. Y. dovolanie vo svoj prospech v zákonom stanovenej lehote prostredníctvom svojej zvolenej obhajkyne Mgr. Heleny Farkašovej.

V písomných dôvodoch podaného dovolania obvinený uviedol, že dovolanie podáva z dovolacích dôvodov podľa § 371 ods. 1 písm. g) a písm. i) Trestného poriadku, t. j. že dovolaním napadnuté uznesenie má spočívať na dôkazoch, ktoré neboli vykonané zákonným spôsobom a má byť založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho

ustanovenia.

Nezákonné vykonanie dôkazov obvinený nachádzal v tom, že v predchádzajúcom konaní neboli vykonané dôkazy preukazujúce jeho tvrdenia o plnení výživových povinností vo vzťahu k svojim deťom. Súčasne prezentoval názor, že predmetné doklady o platení výživného nemohol súdu predložiť, pretože sa v tom čase nachádzal vo výkone trestu odňatia slobody. Podľa vlastných tvrdení, popri bežnom výživnom splácal aj zameškané výživné vo výške 150,- Eur mesačne. Preto navrhol, aby dovolací súd zrušil napadnuté uznesenie krajského súdu a vec vrátil tomuto súdu na ďalšie konanie a rozhodnutie.

K dovolaniu obvineného sa prokurátor Okresnej prokuratúry Nové Zámky do konania nariadeného neverejného zasadnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky o ňom, písomne bližšie nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 377 Trestného poriadku), pred vydaním rozhodnutia posúdil naplnenie procesných podmienok pre podanie dovolania a zistil, že bolo podané v zákonnej lehote a na mieste, kde možno tento mimoriadny opravný prostriedok podať (§ 370 ods. 1 Trestného poriadku), prostredníctvom obhajcu (§ 373 ods. 1 Trestného poriadku), z dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. g) a písm. i) Trestného poriadku. Súčasne však zistil, že dovolanie proti napadnutému rozhodnutiu, podal obvinený ako neoprávnená osoba.

Dovolanie ako mimoriadny opravný prostriedok proti právoplatným a záväzným rozhodnutiam súdov predstavuje výrazný zásah do právnej istoty a stability právnych vzťahov v právnom štáte, a preto je prípustné mimoriadne a je obmedzené na nápravu len tých najzásadnejších väd, ktoré by svojimi dôsledkami mohli zásadne ovplyvniť trestné konanie. Dovolanie nie je prípustné voči všetkým rozhodnutiam vydávaných v priebehu celého trestného konania, ale primárne, hlavne proti meritórnym rozhodnutiam výslovne vymenovaných v ustanovení § 368 ods. 2 Trestného poriadku.

Podľa § 368 ods. 1 Trestného poriadku, dovolanie možno podať proti právoplatnému rozhodnutiu súdu, ktorým bol porušený zákon alebo ak boli porušené ustanovenia o konaní, ktoré mu predchádzalo, ak je toto porušenie dôvodom dovolania podľa § 371.

V zmysle § 368 ods. 2 Trestného poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak, rozhodnutím podľa odseku 1 sa rozumie

- a) rozsudok a trestný rozkaz,
- b) uznesenie o postúpení veci okrem uznesenia o postúpení veci inému súdu,
- c) uznesenie o zastavení trestného stíhania,
- d) uznesenie o podmiennečnom zastavení trestného stíhania,
- e) uznesenie o podmiennečnom zastavení trestného stíhania spolupracujúceho obvineného,
- f) uznesenie o schválení zmiernosti a zastavení trestného stíhania,
- g) rozhodnutie o uložení ochranného opatrenia,
- h) rozhodnutie, ktorým bol zamietnutý riadny opravný prostriedok podaný proti rozhodnutiu podľa písmen a) až g), alebo rozhodnutie, ktorým odvolací súd na základe riadneho opravného prostriedku vo veci sám rozhodol.

Z citovaných ustanovení je zrejmé, že konanie o dovolaní v zmysle ôsmej hlavy Trestného poriadku je jedným z mimoriadnych opravných prostriedkov, ktoré môže obvinený podať proti takzvaným meritórnym rozhodnutiam, teda rozhodnutiam vo veci samej, ktorými sa trestné stíhanie končí, a ktoré sú výslovne vymenované v ustanovení § 368 ods. 2 Trestného poriadku. Zároveň zákon ako výnimku z § 368 ods. 2 Trestného poriadku „inak ustanovuje“ v prípade dovolania podaného ministrom spravodlivosti podľa § 371 ods. 2 a ods. 3 Trestného poriadku.

Podľa § 371 ods. 2 Trestného poriadku, minister spravodlivosti podá dovolanie okrem dôvodov uvedených v odseku 1 aj vtedy, ak napadnutým rozhodnutím bolo porušené ustanovenie Trestného poriadku alebo osobitného predpisu o väzbe, Trestného zákona alebo Trestného poriadku o

podmienečnom prepustení odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody, o výkone trestu, ktorého výkon bol podmienečne odložený, o výkone zvyšku trestu po podmienečnom prepustení alebo o výkone náhradného trestu odňatia slobody, ktorý bol uložený popri peňažnom treste.

V posudzovanom prípade podal obvinený U. Y. dovolanie proti uzneseniu krajského súdu, ktorým bolo právoplatne rozhodnuté, že sa neosvedčil v skúšobnej dobe a trest, ktorý mu bol podmienečne odložený vykoná (§ 50 ods. 4 Trestného zákona). Z ustanovenia § 368 ods. 2 Trestného poriadku, ani z iných ustanovení Trestného poriadku však nevyplýva prípustnosť podania dovolania obvineným proti uzneseniu podľa § 50 ods. 4 Trestného zákona a ani proti uzneseniu, ktorým bola zamietnutá sťažnosť obvineného proti takémuto uzneseniu. Oprávnenie podať dovolanie proti uzneseniu podľa § 50 ods. 4 Trestného zákona, priznáva Trestný poriadok v ustanovení § 371 ods. 2 Trestného poriadku iba ministrovi spravodlivosti, ale nie obvinenému.

Podľa § 382 písm. b) Trestného poriadku, dovolací súd na neverejnom zasadnutí uznesením, bez preskúmania veci, odmietne dovolanie, ak bolo podané neoprávnenou osobou.

Vzhľadom k tomu, že dovolanie U. Y. bolo podané proti rozhodnutiu súdu, proti ktorému obvinený nie je oprávnený podať dovolanie (na rozdiel od ministra spravodlivosti), najvyššiemu súdu nezostávalo nič iné, len podané dovolanie na neverejnom zasadnutí, bez preskúmania veci podľa § 382 písm. b) Trestného poriadku odmietnuť.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom najvyššieho súdu v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.